

BLADVULLING.

CARSTEN MIESEGAES (in zijne *Chronik der freien Stadt Bremen*, Bremen 1828—33, 3 Theile) gewaagt, onder anderen, van de oorlogen der Bremers tegen de vrije Friesche boeren. Het volgende voorval had gedurende een derzelve, volgens hem, plaats.

In het jaar 1414 vingen de Bremers twee dappere Friesche gebroeders, die hun lang tot schade geweest waren, DIDDE en GEROLD LUBBEN genaamd. Men voerde hen ter strafplaats, en DIDDES hoofd viel het eerst. Toen nam GEROLD zijn broeders hoofd op, en kuste hetzelfde. Dit trof den Bremers zoodanig, dat zij hem de vrijheid aanboden, onder voorwaarde van zich bij hen neder te zetten, en eene jonge dochter uit *Bremen* te huwen. GEROLD echter sprak: » Ik ben een edele vrije Fries, en » houd niet van uwe bontwerkers en schoenmakers » dochters." — De vertoornde Bremers, wel vatbaar voor aandoening, maar niet voor edelmoedigheid, sloegen hem daarop het hoofd af.

Alamans trob deschausitz e vilans,
 E quam neguns se feing d' esser cortes,
 Ira mortals e dols et enois es,
 E lor palars sembla lairar de cans,
 Per qu' ieu no voill' esser Seigner de *Frisa*,
 C' auzis tot jorn lo glai dels enoios.

Dat is :

De Duitschers zijn ruw en gemeen, en wanneer een zich verbeeldt hoffelijk te zijn, zoo is dit om van te sterven, en hun spreken gelijkt op het blaffen der honden, deswege zoude ik niet gaarne Heer van *Friesland* zijn, daar ik steeds het gekrijt der jammerenden zoude moeten hooren.

PEIRE VIDAL, Troubadour.

Volgens FRIEDRICH DIEZ, *Die Poesie der Troubadours*, Zwickau 1826.

